

M A G Y A R K U R I R.

Indült Bécsből, Pénteken, Május' 25-dikén, 1827.

Görög Ország.

A' Póróból Ápril. 11-dikén indult Görög Közönséges Ujságban találtattak a' következő nevezetesebbetske tárgyak is:

Azok a' kevés öszszetsapások, melyek Mártz. 29-dikén Athéne mellett elé fordultak, ennyiben állanak: — „

„Mártzius' 28-dikán estvéli 9 órakor a' Piréusi táborból valami 150 vállogatott katonák kivont kardokkal véletlenül és nagy sebességgel rá ütöttek egy elleneséges tsapatra, melly az Olajfás kert mellett állott, 's a' Törököket aluva lepvénmeg, 200 embernél többet megöltek közülök, és sok 's drága zsákmányon kívül 100 lovat vettek-el tőlök. A' Görögök közül 3 ember sebet kapott, egy megöletett. Ők megérdemlik a' ditséretet, mert követetetlen vitézséggel verekedtek. —

„Az ólta több illyen öszszetsapkodások is fordultak elé részint a' Piréusnál részint Keratsini mellett: de mint hogy ezekről nem érkeztek tudósítások, mi se szolgálhatunk ezekről bővebb leírással. Azonban el nem halgathatjuk, hogy ezen öszszetsapkodások kevés segítségére szolgálnak Akropolisnak, és hogy mi nagy félelemben vagyunk, hogy ha nagyobb hathatósággal nem nyúlunk a' dologhoz, ezen vár is éppen azon napon, mellyen Messolongi megbukott (Ápr. 22-kén) 's éppen azon okok miatt, meg fog bukni, 's akkor osztán hijába fogunk bánkodni a' történeten. —

„Siessünk tehát míg idő van; a' dolog legkissebb haladást nem szenved. A'

ki hazáját szereti, annak ohajtani kell Akropolis' megtartatását; siessen oda tehát a' segedelemmel! —

„Lord Cochrane, a' mi első Admirálisunk és minden tengeri erőnknek fő vezére (folytatja szavait a' Görög Ujság) Április 9-dikén Trötzenbe megérkezvén il-
lő tisztességtételekkel fogadtatott, 's azután a' Nemzeti Gyűlés' elejibe bévezettetvén a' hűség' hitét letette, 's hozzá fogott a' munkához, még pedig az erős kezekkel való munkához. —

„Görög Ország, melly ezen Férjfi unak más országokban elkövetett fényes tettjeit esméri, a' maga honjában is hasonlókat, 's tellyes tengeri bátorságot vár már most tőlle. A' Görög tengeri erőigazokon kevély a' maga első Admirálisával, 's ahoz készíti magát hathatósággal, hogy egy illy Vezérhez méltó tetteket mutathasson a' tengeri nagy théatromon.

„Az Országlószék az Eretriai öbölbe Admirális Miauli András urhoz olly parantsolatot küldvén, hogy a' Hellással evezzen Aeginához, ezen engedelmes vezérünk azonnal tellyesítette az Országlószék' parantsolatját: hanem azt már nem találván Aeginán, onnét azonnal Póróhoz evezett, és ott egy olly Hirdetést intézett a' maga alapos gondolkodásáról a' Görög Nemzethez, melly méltán megérdemli, hogy a' Görög Nemzet 's a' Görögöket-szeretők' elejibe terjesztessék, mint következők: — „

„A' Helláson, a' Pórói kikötőhely-

ben, Ápr. 1-ső napján 1827-ben. Fő Méltóságú Országlószék! Vévén hatalmas parantsolatját az Eretria-i tengeren, azonnal eleveztem Aeginához, 's tudtomra esvén, hogy az Országló Biztosság innét Pórróra által-költözött legyen, én is azonnal ide eveztem a' Hellással, hogy itt új parantsolatokat várjak. Mindazáltal, minelőtte ezen parantsolatok megérkezzenek, kötelességemnek lenni esmérem az Országló Biztosság előtt kinyilatkoztatni azt: hogy mit gondolok, mit érzek, és mit ohajtok én, hogy valamint az Országlószék úgy az egész Nemzet tudhassa, mit tarthasson felöllem és gondolkodásom felől. —

„Már 7-dik esztendeje, hogy én, barátaimmal együtt, hazám' ellenségei ellen, töllem kitelhető erővel viaskodom. Se tehetetlenségemnek tudása, se annak a' nagy teréhnek nehézsége, melynek hordozását a' haza réám adta, nem tett félelmessé, vagy eltökéllettségemben ingadozóvá. Azt tartván minden jó polgár' első kötelességének lenni, hogy a' haza' megtartatására tegyen-meg mindent, mit megtehet, én is törekedtem, hogy ezen kötelességnek megfelelhessenek. Ha iparkodásomat mindenkor nem hajthattam végre, nem az én akaratomban volt a' fogyatkozás. Az én remétségem a' Nemzet' remétségével együtt rég-olta eme' nagy tulajdonságokkal felruházottatva lévő Férjfiunak (Lord Cochranénak) megérkezésébe valának helyhez-tetve, kinek eddig való fényes tettjei azt ígérlik országunknak, hogy ezen Anglus Hős, őtet, a' maga nagy és veszedelmes tsatázásaiban, böltsen és szerentsésen fogja kormányozni. Ezen ember már megérkezett; és én az ő megérkezésiért szerentsésnek tartom a' Nemzetet és az Országlószéket. A' Görög tengeri-erőnek nem lehet mindent nem reménleni egy illy vezérnek kormányozása alatt, 's én magam vagyok az első, a' ki, ő alatta, újabb tu-

sakodásokra sietni kész vagyok; a' mi ugyan az én korosságomra 's kevés hadi tudományomra nézve, nekem valósággal terhes dolog, de egyéb eránt, szívemnek nagy örömet okoz, a' melly soha nem egyebet ohajtott, tsak a' haza' boldogságát. Midőn a' Fő-méltóságú Országlószéket arra kérem, hogy ezen gondolkodásnak egyenessége felől semmit ne kételkedjék, maradok legmélyebb tisztelettel — „

„Miauli András,
engedelmes Patrióta.“

Ezen Hirdetéshez illy megjegyzést tett a' Görög Ujság: „Ezen Hirdetésben egy valóságos jó polgárt, egyenes szívű embert, 's egy igaz hazafit szemlélünk. Megbántanók Miaulit, ha az ő megditsírésire kibotsátkoznánk. Elégnek tartjuk tehát annyit mondani: hogy, vajha Görög országnak tsak tíz ilyen emberei volnának!“

Lord Cochranéről, Gen. Churchrol, és Gróf Capodistriásról illy tudósítást adott ki a' Triesti Observátor, Korfuból Április 28-dikán indult levelek szerént: „

„Tegnapelőtt a' Neptun nevű Görög Brigg a' Kapitány Belsario vezérlése alatt ide (Korfuba) érkezett; Aeginát Ápr. 14-dikén, Pórot 15-dikén hagyta el. Kikötvén ide, eleintén kereskedő hajónak lenni gondoltatott, mint ha gabona-vásárlás végett jött volna ide, de nem sok tudakozódás után kitanúlta a' Korfui Egésségi-Biztosság, hogy hadi-hajó legyen, még pedig a' melynek papírosai a' Görög Országlószéktől és Lord Cochranétól volnának aláíratatva; mellyhez képpesst jónak találta őtet a' fenn álló Neutralitásnak regulájival megegyezőleg az Országlószék tegnap reggel meginteni, hogy hagyja oda ezen kikötőhelyet, melly parantsolatot Kapitány Belsario vévén,

már déltájban eltávozott volt onnét. Ezen Brigg következő híreket hozott ide, melyek azoközben már levelek által is megvalóságosítottak, tudniillik:

„A' két Nemzeti Gyűléseknek egyenletlenkedése Aeginában és Kastriban eltsendesített, és a' Nemzet' képviselőji Damalába (a' régi Trötzenbe) sereglettek össze; melly' helyet megegyezéssel választották.

„Mondják, hogy valaki, a'-ki még nintsen Görög országban (Capodistriást akarja jelenteni), tíz esztendőre a' Görög Országlószéknek Elölülőjévé választatott volna, és hogy az Országlás' kormánya ezen túl tsak három személyeknek kezeikben fogna lenni.

„Lord Cochrane tellyes megegyezéssel választatott a' Görög tengeri erőnek fő vezérévé, még pedig olly meghatározással, hogy ő soha se köteleztessék a' maga munkálódásának plánumait, mellyeket végrehajtani szándékszik, előre kinyilatkoztatni, és hogy a' több Kapitányok az ő rendeléseit vak engedelmességgel tartozanak tellyesíteni. Tsak próbatételének elvégzése után fog tartózni a'-felől tudósítást tenni. —

„Valóság továbbá az is, hogy Generális Church a' szározi Görög sergek' fő vezérévé neveztetett, de nem olly közönséges megegyezéssel, mint Cochrane, mivel hogy találtattak néhány Görög Kapitányok, kik nem egyeztek-meg az ő kineveztetésében.

Ugyan az Observátor szerént a' tengeri tolvajok ismét megleptek egy Austriai Cs. K. kereskedő Brigget, 's egészen kipredálták. A' Brigg' neve Palante; a' Kapitányé Baltich Illyés; Triestből Alexandria felé evezett. A' ragadozók három hajókkal voltak. Elébb Portó-Astrinál fosztották-meg holmijének egy részétől; másodsor Gozzó nevű szigetnél vettek-el töl-

le 500 mázsa vasat, végre Apr. 8-dikán mindenétől megfosztották.

Portugallia.

Innét semmi újabb tudósításaink nem érkeztek; tsak az Elvási támodásrol, a' Régens Princzaszszony' betegségeröl, 's Donna Mária Benediktárol vettünk környüllásosabb leveleket, mellyeknek ennyiben áll a' foglalatlajok, kivonásban: —

„Ezen városban és várban, melly leg-erőssebb vár Portugalliában, 2000 emberből állott az őrző sereg. Ezek közzül 1600 emberek Aprilis' 29 d k napján Királynak proklamálták Princz Don Miguel; a' többek 400-zan nem vettek részt a' támodásban. Ezek között volt egy Lovas Svadron és az 5-dik Gyalog Regimentnek egy tsapatja. Ezek a' többek közzül fegyveres kézzel vágták-ki magokat 's a' városból a' várba szerentsésen bérontván, megtaltalmazták azt addig, mig a' Kormányzó Gen. Caula nagyobb erőt hívatván össze a' vidékről, segítségekre megérkezett 's a' támodókat elszéllesztette, 's a' támodást egészen elnyomta.

„Ezen támodásnak semmi politikai ingerlés nem volt a' gerjesztője: hanem szükségetszenvedtek a' katonák, mint hogy már 4 hónapok olta nem kaptak volt hópénzt. Hanem meg kell azt jegyezni, hogy akár mi indító okai legyenek is most a' katonaságnak a' Régenség ellen való békételenkedésre, ő mindenkor tsakígy szokott kiáltozni: Éljen Don Miguel! Vesszen a' Constitútzió! A' hűségben megmaradott 400 embereknek jó indulatlajaikat is tsak az által tarthatták-fenn a' tiszték, hogy magok pénzt tettek össze, és abból fizették-ki őket, melly által arra is kedvet gerjesztettek benne, hogy a' várat elfoglalják 's a' Rebelliseknek ellentállanak. —

„A' Régens-Princzaszszony Isabella' egészségtelenkedése, sok nyughatatlan-

ságot okoz. Ápril. 30-dikán már halálától féltek. Az Elvási támodásnak híre is nagyon nevelte a fő város' lakosainak félelmét. Klinton Máj. 1-ső napján bėjött Lisbonába, 's Máj. 2-dikán egy Ánglus testörző Regimentnek bėjérkezését is várták. —

„A' nem valóságosodott-meg, a'-mit az utóbbi levelek írtak vala, hogy arra az esetre, ha a' mostani Régens Princzaszszony ezen betegségében megtalálna halni, a' boldogúlt Király' testvére Donna Mária Benedikta felvállolta volna a' Régensiméltóságot. A' Constitútzióban határozott 92-dik Czikkely szerént ugyan ezen Princzaszszonyra kellene szállani a' Régenségnek: de mint hallatik azzal menti magát, hogy illy idős korában (most 83-dik esztendejét tölti), annyival is inkább, hogy a' Status' dolgaival való foglalatosságba magát soha nem avatván azokban semmi gyakorlottsága nintsen, tellyesen elégtelennek érzi lenni magát arra, hogy a' Régenséget felvállolhassa. Így tehát az Özvegy Királynéra kellene annak a' mostani Régens' meghalálózásakor szállani.

Franciaország.

Folytatása a' már többször említett Királyi Ordonnánca felett a' Követek' kamarájában eléfordúltheves vetélkedéseknek Május 9-dikén: —

Agier úr hozta-fel a' Párisi Nemzeti örző-sereg' eltöröltetését illető Ordonnanczot. Beszédében azon alapot botsátotta előre, hogy a' fegyveres polgárságnak soha nem kellene 's nem lehetne magát abba avatni, hogy a' Felsőnek tanátsot adjon: mint hogy a' fegyverek' tanátslása a közönségesen parantsolat, 's ohajtása törvény, szokott lenni; a' bajonétoknak illy rettentő just adni annyi lenne, mint most a' Monárkhát majd ismét az alattvalókat, legrettentőbb veszedelmekre kitenni; annyi lenne, mint a' törvényes rendet, mint a'

képviselőre-helyheztetett Országlást, 's magát ezen Oratori széket is felfordítani, a'-melyben minden panasz meghalgattatást, minden ügy oltalmaztatást talál.

De azonban kinyilatkoztatta Agier úr, hogy ő tsakugyan mind e'-mellett is soha helybe nem fogja azt hagyni, hogy azért, hogy a' Memzeti örző-seregnek kevés számú tagjai megbüntetődjenek, az egész Nemzeti Örző-serget meglehessen büntetni. — „

„Ha — így beszélt az Orátor — ezer hangok illetlenségeket gyalázatosságokat kiáltoztak is, ezen kiáltozás tsakugyan azonnal elhalgattatott 19,000 más Nemzeti katonáknak és 300,000 polgároknak sokkalta nagyobb kiáltozása által. Azon napnak estvéjén egész Párisban nagy tsendesség uralkodott, 's a' következett reggel senki se vehetett észre, mély, de igen tsendes fájlalásnál, bánkodásnál. Tsakugyan nem kell 's nem is lehet egy egész Nemzeti serget egy Pelotonnal, egy olly gyávákából álló csoporttskával feltserélni, össze zavarni, mellyet semmi módon nem lehetett meggátolni abban, hogy, nem tudhatni mi módon, mindenütt módot találjon arra, hogy a' Princzaszszonyoknak szekereik mellé nyomakodják, és ott, minden, ranghoz és aszszonyi nemhez illő 's tartozó tiszteletet gyalázatosan megbántson. A' Ministeri tanáts' Elölülője (Gr. Villele úr), még tsak annyi kegyességet se akar mutatni, hogy a' bűnösöknek az ártatlanoktól való megkülönböztetésére nézve, némelly vigasztaló szavakat lehessen tölle hallani: de a' Király' szívéből jöttek-ki vigasztaló szavak.“

(Ezen Agier úr, ki az eltöröltetett Nemzeti seregnek egy Légiojánál Oberster volt, Minister Gr. Villele úrnak azon mentségeihez képpert tartotta ezen Beszédet, mellyeket a' Minister, Lafitte úrnak vádaira nézve Máj. 8-dikán tartott volt a' Követek' kamarájában. Szavait azon vé-

gezte Agier úr, hogy ő csak a tisztességes sebekkel fedett Marschal Oudinót a' vezérlése alatt volt betsületes Nemzeti Légióra, és egész Európára nézve botsátkozott ki ezen Beszéd által a' Fő-minister ellen, csak azon indító okon, hogy Európa, melly előtt a' Párisi Nemzeti-seregnek bizonyos terhes időszakaszban bizonyított buzgó szolgálatja, esméretes, valahogy azt ne gondolja, hogy az egyszerre olly rebellissé lehetett volna, hogy az eltöröltetést megérdemelje.

Már most Minister Gr. Villele úr állván fel, így beszélt: — „
„Uraim! Nékünk most és többször is igen gyakran, csak Deklamációkra kell felelnünk (erre illy kiáltások halattak több felől: „Úgy van bíz a'!) — Hanem mi ezen Deklamációkra valóságos történetekkel felelünk, olly történetekkel, mellyekről még azok is vallást tesznek, a' kiknek felelünk. A' miket az Orátor úr ezen Oratori székéből, Beszédjének első részében monda, leghathatósabb megczáfolására szolgál mind azoknak, a' miket azután beszélt. A' megtörtént dolgok, mellyeket Agier úr maga elbeszélt, 's a' mellyek felől maga azt monda, hogy egy társaságban legszentebbek, elegendő képpen mutatják, hogy meg kellett történni annak, a' mi a' Párisi Nemzeti serget érte. (itt belé ugratván Agier a' Minister' beszédébe, így szollott: én csak azt esmértem meg, hogy 20 emberre, csak egy kiáltozót tehetünk).

A' Minister: „En az Urat tsendesesen meghallgattam; halgasson-meg az Úr is engem. Nem akarja-e az Úr hogy megfeleljek? — Agier: „botsánatot kérek, de azt nem akarom, hogy a' Minister Úr' el-fatsarja szavaimat. Én azt mondtam, hogy a' kiáltozók kevesen voltak; a' hibát egy részetske követte-el, 's a' büntetés közön-séges volt.“ —

A' Minister. „Mindjárt leszálok az Ur különböztetésire, hanem elébb a' történe-

tekről akarok szollani, a' mellyeknek lehető következeit az Ur maga leirá. Azt kérdem tehát, hogy ezen tselekedetek nem megérdemelték-e a' tudva lévő büntetést? Ha az Orátor meg nem mondja, hogy mi oltalmazhatja-meg a' Státust az illy bűnhődéseknek következeitől, ha ezeket az Országlószerk büntetés nélkül hagyta volna; avvagy ha meg nem mondja nekünk az Orátor, hogy mit kellett volna tennünk egyebet annál, a' mit tettünk: úgy én folytában erőssitem, hogy az, a' mi a' Nemzeti sergekkel történt, legnemesebb büntetés volt, azért, mert a' nélkül, hogy az, valamely magános személyt ért volna, a' Státus' bátorságára nézve elmulaszthatatlan kezességül szolgált (halljuk! halljuk!). A' mi megtörtént, ezekből láthatják az Urak. Kérelmek nyujtattak-be a' bajoné-tok' hegyin: Egy pár szóval ennyiben áll a' megtörtént dolog. Ha ez a' történet az Országlószerket fel nem indította volna, hogy úgy tselekedjék, mint tselekedett, Uraságtok magok felszámlálhatják a' következeit, mellyek belőlle folyhattak volna. Ezen érte-lemben meg vallom, hogy mint a' Ministerium tagja én is jóvalltam azon eszköznek elővételét, mellyért Lafitte úr a' tegnapi ülésben Evá d o l t a t á s s a l fenyegetődzött a' Ministerek ellen. Én, mint a' Korona' tánátsosa, betsületemre szolgáló dolognak tartom, hogy jóvalltam az elővételét eszközt, a' nélkül, hogy valakit arra unszoltam vagy nogattam volna. Egyéb eránt azt mondhatom azon megkülönböztetésre, mellyet az Orátor az eránt tett, hogy kevés kiáltozóért nagy sereg büntettetett-meg, az, nem ezen Oratori székbe tartozó dolog, és hogy az Orator' nyilatkoztatásaiban valami illetlenség 's igasságtalanság találtassék.

„De más még nagyobb igasságtalansággal is vádoltak engem' ezen dologra nézve; azt is mondották t. i: hogy én azt erőssitettem a' Párisi Nemzeti sereg felől,

hogyan Revolúziót akart eszközölni. De ugyan találtatik fel ezen vádnak fundamentuma a' Ministerek ellen? a' kik olly vigyázók voltak, hogy minden eddig felhozott mentő-szavaikban még csak ezen kifejezésekkel se éltek: Elabszolitálás, Nemzeti Őrőseleg — inkább csak az Ordonancz felől szolltak, melly ellen a' panaszok intéztettek. Azért, hogy én azt mondtam, hogy Frantzia Országának nem kell a' Ministerek' gyengesége miatt a' revolúzióra vissza esni, azzal vádolnak, hogy a' Nemzeti őrsereg ellen azzal a' nagy szemrehányással éltem volna, hogy revolúziót akart támosztani. —

„Ezen vádolásra nézve tehát kinyilatkoztatom, hogy azt mondtam és mondom, hogy ha a' Ministérium a' történet dologra nevezve semmi eszköznek elővételését nem tanátsolta volna, vagy ha a' Királyi Rendelést alá nem írta volna, úgy ezen Ministérium a' maga gyengesége által, ezen Országban új revolúziókra nyitott volna utat. Így itélek én legkissebb titkolódás nélkül. Ezen vélekedés tellyességgel semmi mínát nem ás a' Nemzeti Őrőseleg alá. Azt is kinyilatkoztatom tehát megújítva, hogy mi Ministerek valósággal tanátsoltuk azon rendelést, melly a' Párisi Nemzeti Őrőselegre nézve kiadatott; azt mi alá is írtuk; 's úgy itélünk, hogy hazánk eránt tartozó kötelességünket megsértettük volna, ha, azon esetben, ha a' Királyi Rendelésnek kiadattatását más senki nem jóvallván, azt mi magunk nem jóvalltuk volna. Ekkor mi egy olly kölelesseget tellyesítettünk, mellyet ha tellyesíteni elmulasztottunk volna, a' következett volna belőlle, hogy mi soha többé az Orzáglás' dolgában semmi részt nem vehettünk volna, mivel nem lettünk volna méltók arra, hogy a' Király többé az Orzáglás' dolgában megbizzon bennünket.“

Nagy Britannia.

A' volt Belső Minister P e e l úr Máj. 13-dikán nagy ebédet adott a' mostani Oppozitzió nevezetesebb tagjainak. Név szerént a' következők emlittetnek hogy jelen voltak a' vendégségben: Wellington, Montrose, Newcastle, Dorset, és Rutland Herezegek; Londonderry és Salisbury Márquik; Westmoreland, Bathurst, és Eldon Grófok; V. Gróf Melville; Lord Fitzroy Sommerset; Hardinge úr, Wetherell úr, P e e l William úr, Dawson úr és több mások.

Május' 12-dikén és 14-dikén Kabinéti tanátskozások tartattak a' Királynál.

Márqui Landsdown és Canning Fő Minister együtt tanátskoztak Május 12-dikén, 's az utolsó gyanithatólag a' tanátskozás' resultátumával, a' Királyhoz audienziára ment.

A' Portschemouthi ujságlevelek olly tudósítást vettek Lisbonából Máj. 2-dik napjáról, hogy gyanithatónak látszik lenni, hogy az Anglus fegyveres sergek és hadi hajók Juliusnak vége előtt oda fogják hagyni Portugalliát; sőt hogy a' mi, ugyan a' Portsmouthi ujságban gyanitva emlittődik, ezen túl semmi Línéa hadi hajók nem fognak a' Tágus' torkában vigyázaton állani.

A m é r i k a.

Elfogadta-é vagy nem, a' Kolumbiai Senátus a' Bolívar lemondását, e' felől onnét még semmi bizonyos tudósítások nem érkeztek Európába: hanem érkeztek a' felől, hogy Bolívar, minekutánna az általa jóvalltatott Constitúzió, melly a' Bolíviaihoz igen hasonlít, Peruba is bévétellett, ő valsmint ott, úgy már most itt is holtig való Elölülővé válosztatott.

B é c s.

Ezen fő várostól felfelé a' Dunán valami egy órányi távolságra N u s z d o r f nevű faluval állaellenben a' Brigittaszigete' tsutsánál, melly ott kő-gáton (vagy úgy nevezett Sarkantyun vagy sarkkon végződik), 's a' melly úgy van építve, hogy a' nagy Dunának egy részét B é t s és L e o p o l d városa közzé az úgy nevezett kanálison béhozza, de azonban hogy a' szükség felett való víz a' gáton által tsaphasson és a' nagy Dunán lefolyhasson, Május' 20-dikán, vasárnapon, egy pillantat alatt a' víz' fenekére temettetett egy Bétsi elékelő polgári háznép, melly a' mondott napon időtöltés végett ment-ki a' vidékre, 's midőn Klosterneuburgban volna, szerentsétlenül az a' kedve érkezett, hogy egy ladikot vásárolván, a' Dunán jőjön N u s z d o r f i g. A' ladikban ültek: maga a' gazda (egy Bétsi Fábrikás); ennek Felesége; a' Fábrikásnak három testvér hugai, egy testvér ötse, ki, mint fő legény, egy Galantérie bóltban szolgált; a' Fábrikásnak egy Inasa; és a' testvér ötse' Szeretője; mind együtt 8 személyek. Klosterneuburgban semmi kormányost nem vettek-fel a' ladikra; tsak magok voltak a' kormányosok is, de nem értvén a' dologhoz, N u s z d o r f n á l a' feljebb leírt sarkantyunak vitte őket a' nagy erejű folyó, 's oda tsapván, a' ladik egy pillantatban felfordult, 's mindnyájok úgy az örvénybe merültek, hogy többé nem is mütatta magát egyik is, 's ámbár azonnal segittségekre siettek a' part mellől három más ladikok, de olly sikertelen volt minden segedelmek, hogy nem tsak életben kifogni, de tsak holtan megtalálni se lehetett egyiket is. Tsak a' ladikon volt ülő padokat lehetett a' habok közt imitt-amott hanyattatva szemlélni. —

„A' gondolatlan vigyázatlanságot ugyan nem mindenkor követi illy rettentő büntetés: de tsak ugyan még is tükör gyanánt

szolgálhat ez a' szörnyü eset, melly egy elékelő betsületes háznépet a' világból egy pillantatban e'-képpen kioltott, azoknak, a' kik magokat e'féle launés és gondolatlan elvetemedéseknek kiszokták tenni (így szoll az a' Bétsi ujság, a' melly ezen szerentsétlenséget legelőbb kihirdette).

*A' pénzfolyamat Május' 23-dikán;
közép árr:*

A' Státus' 5 p. Centes Obligázióji	90 15/32
Az 1820-béli sorsosok,	137 1/2
Az 1821-béli hasonlók,	12 13/8
Béts városa 2 1/2 p. Centos Bankó Obligázióji, — — forint. keltek, mind C. ben.	
A' Bankó Aktziák keltek	1084 1/5 forinton.
Conv. Pénzben.	

Magyar Ország.

P o s o n y Május' 22-dikén: — „Az e' hónap' 10-dikén leadatott Felsőleges Resolúzióinak következésében a' magánosok' pénz-szövetkezéseiknek kifizettetését tárgyazó módokra nézve Kerületi Ülésekben kidolgoztatott Törvény-Czikkely, az e' h. 17-dikén tartatott Országos Gyűlésben a' Rendek' táblájánál tanátskozás alá vétetett 's némelly megigazíttatások után azonnal a' Mágnások' Táblájához küldetett, melly azt azonnal felvévén némelly pontokra nézve tett jegyzésekkel a' Rendekhez vissza küldötte, kik az eránt a' következő napra Kerületi tanátskozást rendeltek, de ezt elhalasztották addig, míg a' Mágnásoktól az egészre való jegyzések megérkezhetnek.

„Máj. 18-dikán tehát a' 227-dik Országos Gyűlés tartatván, ebben a' Mágnások' Táblája a' maga minden megjegyzéseit befoglaló Izenetét még egyszer fontolás alá vette, 's azután a' Rendekhez által küldötte, melly azt Diktaturára adta. Május 19-dikén ugyan ezen Izenetet tanátskozás alá vették a' Rendek Kerületi ülés-

ben, 's a' magok megjegyzéseikből ők is Izenetet készítvén, 's az a' tegnapi tartott 228-dik Országos Ülésben 11 órakor elébb a' Rendeknél helybehagyattatván, ugyan akkor a' Mánásoknál is felvétetett, 's a' két Táblák közötti való Megegyezés még ezen ülésben tökéletességre ment.

Komárom, Május' 18-dikán: — „

„Szinte 3 fertály ötre délután, Május 17-dikén, több foglalatosságaim közt el lévén andalodva, szép fúvó és harsogó muzsikát hallok az után, ki tekintvén sok népséget látok egymás után menni, és tapasztalom hogy temetnek, a' kiket is midőn meg kérdeztem, hogy kit temetnek? borzasztó bámulásomra hallottam, hogy Paltsi Czigányt. — Rettentő változást okozott körülöttem, midőn eszembe jutott, hogy ezen második Bihari, a' ki, halála előtt egy bizonyos Emberi Társnál öszve jöven véletlenül 4 Jó-barát, egyik a' másikául semmit sem tudván, külömb külömbféle vidékekről, rettentő képpen örültek egymásnak, mind az öten; mellyet meg sajditván ezen meghalálozott Originális Magyar Virtuosos és Compositor Muzsikus, az egész Bandájával, még nagyobb öröme gerjesztette, az öten együtt lévő szíves barátokat, és talám az előtt soha nem is muzsikált olly szépen mint ekkor; ki is midőn meg kérdeztet volna, hogy miért muzsikál mostan olly szépen és szívre hatóképpen, ekkor tehát azt adta feleletül, hogy soha sem muzsikálok többet az Uraknak, ez az utolsó játszásom, és a' mit most fizetni fognak, az leszen a' Temetésemre, a' minthogy valóságossan fuladozott is, és annyira indította az telyes Keresztyéni örömben lévő Urakat, hogy

igen bőségesen meg jutalmazták, olly hozzá adással, hogy ha mostanába meg nem hall, tehát háromszor ingyen tartozik játszani, mellyet meg is ígért, de a' boldogtalannak az lévén utolsó muzsikálása, a' hoz ötödnapra meg halt. — Nem tudom Komárom várossa mikor nyerhet többé, illy jó-tántzos és híres Paltsit a' maga kebelébe. — Ezen ember volt az, a' ki Felséges Urunkat Komáromi laktában Néhai Tttes Csejtey István Assessor Urnak Anglus Kertyében étzaka, Muzsikás-bandájával mulatta; ő muzsikált a' közönséges bálókban, és minden Magyar Theátrumokon, betsületes privát Társaság pedig nála nélkül nem lehetett.“

H i r d e t é s.

A' folyó 1827-dik Esztendő Julius 1-ső napján Erdélyben Maros-Vásárhely Szabad Királyi Várossában Felsőbb Rendelés nyomán Országos Ló-vásár fog tartatni; — a' vásárra hozandó finomabb Lovak elhelyheztetésére, még ez előtt elegendő nagyságú Istálló, a' Lovak meg próbálására pedig alkalmas jártató Helly (Reit Schul) lévén a' leg jobb móddal készíttve, ennél fogva a' Vásárra meg jeleni kívánók' Lovai sem az alkalmas elhelyheztetésben, — sem a' Lovak számára kellettő naturálékban illő és mértékletes fizetés mellett rövidséget nem fognak szenvedni. — E' mellett a' város Határán alkalmas Legellő hely is leszen ki szakasztva. — Nagy reménységet nyujtottak néhány Úri Méltóságoknak előre tett ígértek az eránt: hogy ezen Országos vásárra a' leg jobb Fajta mag, Paripa, és Hámos Lovak fognak egyben gyűjtetni, 's ennél fogva a' vásárolni kívánók tettésük szerént való Vásárokat tehetnek. —